

יעקב בובינז נאש

בן חיים-דוב ופרידה. נולד ב-1927 בברונזה צ'כיה. בגיל הנעור השיגתו אימת המות וההשמדה, בהשתלט הנאצים על ארצו הולדו. בנחיב נדווי השרידים הגיעו לאיטליה והצטרכו לתרנועת הנעור החלוצי "דרור". הגיעו לאץ ב"עלית-הנווער" ב-1945. מtower רצון להתערות בחיי הארץ התגבר על קשיי הסתగות השונים והמורבים. במסגרת "עלית-הנווער" עבד בגבעת-השלשה, הביר טובה למתנכין ולמדריכין — כפי שהbijע בחיבור עברי לרוגל סיום הכשרתו. בקיבוץ עבד ברפת ובטנדליה. ב-1946 הצטרך לחיזק מתח-תקווה והתמסר בסבלנות לאמונים מtower הכרה בחשיבותם. ב-1947 נבנט להכשרה מגויסת של פלמ"ח, ומשפרצה מלחמת-השחרור צורף עם הבשורתו לגדור אחד בחטיבת "הרآل" והשתתף בפעולותיו הראשונות. אחרי קרבות חולדה וואדי-אראה נשלח ללוז שירות בדרכ לירושלים. ואחר-כך השתתף בקרבות בירושלים.

ביום 3.5.1948, בקרב על כיבוש מנזר אוגוסטינה, בכפר טור שעלה הר-הצופים, נפצע קשה בידיו ובדרכו אל החובש פגע בדור בראשו ונפל. נקבע בסנהדריה ביום 5.5.1948. הועבר להר-ההצל בירושלים ב-1952. נפטר ב-18.9.1981.

